

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. гр.Мадан, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МАДАН в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря Елка Ст. Алендарова
като разгледа докладваното от СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ Гражданско дело
№ 20225430100218 по описа за 2022 година

Предявен е иск от „П. Е.“, ООД, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул. Д. № ..., с ЕИК ***, представлявано от управителя К. Х. И., чрез пълномощника адв. И. А. против Х. С. Д., ЕГН *****, с адрес гр. М., ул. "П." №..., за признаване за установено, че ответницата дължи на ищеца следните суми: 2105 лева – главница, 480 лева – неустойка по Договор за паричен заем № *** г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК до окончателно изплащане на вземането. В исковата молба се твърди, че с Договор за паричен заем № ***г. с нотариална заверка на подписите рег.№ 702 от 07.08.2020г. на К. З., нотариус с район на действие РС-К., с рег.№ ..на НК /Приложение № 1 към исковата молба / „П. Е.“ ООД, като заемодател е предоставило на Х. С. Д., паричен заем, в размер на 2 400 лв. Срокът на заема е бил 12 месеца, с условия и начин на изплащане уговорени в погасителен план на основание чл. 3 от Договора, а именно на 12 месечни вноски от по 281.60 лв. всяка включващи главница и договорна възнаградителна лихва. Заемната сума била предоставена на 07.08.2020г. в брой, за което била издадена и Разписка удостоверяваща получаването на сумата от 07.08.2020г. За погасяване на договорното си задължение заемателката е направила 2/две/вноски на 09.11.2020г. в размер на 10.00 лв. и на 12.11.2020г. в размер на 285.00 лв. като е внесла обща сума в размер на 295.00 лв., след което преустановила плащане по заема си. Към момента договорът е изтекъл, но въпреки това остатъкът от заемната сума не е заплатен. Дължимата сума, главница по договора за заем, от ответника Х. С. към момента била в размер на 2 105.00лв. Съгласно чл.8 от Договор за паричен заем № ***г., при забавяне на плащане, на която и да е от дължимите погасителни вноски, описани в погасителния план, неразделна част от договора или не изплати в срок задължението си за връщане на заемната сума с повече от 15 /петнадесет/ календарни дни заемателят дължи неустойка в размер на - 480.00 лв. С оглед разпоредбата на чл.12 от договора при забава в изпълнението на някое от поетите задължения в договора от страна на заемателя, заемодателят има право да се снабди със заповед за изпълнение и изпълнителен лист за всички дължими вземания, които има срещу заемателите, в това число главница, лихви и неустойка. Общото задължение на Х. С. Д. било в размер на 2 585.00 лева от която сума - главница в размер на 2 105 лв. и неустойка в размер на 480.00 лв.

Ищецът твърди, че след успешно проведено заповедно производство в полза на „П. Е.“ ООД, ЕИК *** срещу длъжника, ответник в настоящото производство, била издадена Заповед за изпълнение № 10 от 21.01.2022г., издадена по ч.гр.д.№ ../ 2022г. на Районен съд-

Мадан. Правният интерес на ищеца за предявяване на настоящия иск се обуславял от обстоятелството, че срещу издадената заповед за изпълнение постъпило възражение от длъжника.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исквата молба от Х. С. Д., чрез пълномощника адв. К. Г., с който взема становище за неоснователност на предявения иск. Твърди, че процесните 2 бр. вноски по посочения от ищеца са направени по погрешка, поради измама от ищцовото дружество, изразяваща се в това, че ответницата и съпругът и били в заблуждение от служителка на ищцовото дружество, че с въпросите 2400 лева служебно ще бъде погасен остатък от друг кредит по Договор за паричен заем от 09.08.2018г., сключен за сумата от 5000 лева от съпруга на ответницата. Когато разбрали, че такова погасяване не било извършено, а парите на ръка в размер на 2400 лева не била получила и че били измамани, спрели да правят повече вноски. На 24.02.2021 г. ответницата изпратила покана до ищцовото дружество за възстановяване на сумата от 2400 лева, предмет на процесния Договор за паричен заем, но писмото не било получено. Поканата била изпратена повторно, но отново не била получена. Оспорва представената от ищеца разписка от 07.08.2020 г., понеже я била подписана по заблуждение, че е част от процедурата по отпускане на заема, което трябвало да стане по банков път, доверявайки се на служител на ищцовото дружество. Оспорва разписката по съдържание, понеже не била получила сумата от 2400 лева. Посочва, че разписката е парафирана с недовършен подпис, поради липса на трите имена на парафиращия, от неизвестно лице, различно от посочената служителка / пълномощник на ищцовото дружество, подписала процесния договор в гр. К.. Посочва, че С. Га В., която е подписала като пълномощник процесния договор не е подписала разписката. Тя била парафирана за заемодател от неизвестно лице, което на датата на съставянето ѝ ... г. не било в гр. К.. Нотариусът, който заверил подписите по Договора в гр. К. не бил удостоверил, че парите по заема били платени на ответницата в негово присъствие.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил насрещен иск от ответницата за осъждане на първоначалния ищец да ѝ заплати сумата от 295 лева, представляващи недължимо платена сума по неусвоен договор за заем, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на постъпване на насрещния иск до окончателно изплащане на вземането. Посочва, че на 09.08.2018г. съпругът ѝ Е. Л. Д. сключил договор за паричен заем № **** г. за сумата от 5000 лева, която получил от заемодателя „П. Е.“ ООД. През 2020 г. посоченото ООД го уведомило, че остава да дължи сумата от 2400 лева, за което ответницата като негова съпруга можела да сключи Договор за паричен заем за сумата от 2400 лева, с която служебно посоченото ООД ще погаси дължимия остатък от 2400 лева по Договора за паричен заем на съпруга ѝ. Впоследствие на ... г. в гр. К. ответницата сключила Договор за паричен заем за сумата от 2400 лева, с посоченото ООД, без да получи сума по договора. Ответницата била повярвала, че с посочената заемна сума 2400 лева заемодателят ще погаси остатъка от 2400 лева от заема на съпруга ѝ. Започнала да изплаща заема като на 09.11.2020г. платила сумата от 10 лева, а на 12.11.2020 г. – 285 лева. Когато разбрала, че била измамена, понеже не била получила нито пари в брой, нито остатъка от заема на съпруга ѝ бил погасен, спряла да плаща по Договора за паричен заем от ... г. Впоследствие по гр.д. № .../2021 г. по описа на Районен съд Мадан, с влязло в сила решение било установено, че ответницата и съпругът и като солидарни длъжници не дължали процесните 2400 лева, но даже били и надвнесли по неговия заем. Твърди, че доколкото по сключения договор за заем не получила пари в брой, нито по банков път, както и предвид обстоятелството, че ответното ООД не извършило погасяване на заема на съпруга ѝ, платената от ответницата сума от 295 лева били недължимо платени от насрещната ищца. По изложените съображения моли за уважаване на насрещния иск.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на насрещната исквата молба от ответника, с който оспорва насрещния иск. Посочва, че заеманата сума по договора е била предоставена на ... г. в брой, за което била издадена и разписка, удостоверяваща получаването на сумата от... г. В тези отношения между страните по настоящото производство нямал нищо общо друг сключен договор между П. Е. ООД, ответницата и нейният съпруг и изложените обстоятелства в тази насока били несъстоятелни и не отговаряли на фактическата обстановка. Посочва, че по гр.д. № ..../2021 г. по описа на Районен съд Мадан първоначалният ищец бил претендирал от ответниците главница в размер на 4585 лева, договорна лихва в размер на 1320 лева, неустойка в размер на 1000 лева, ведно със законна лихва върху главницата от датата на подаване на изявлението по чл. 417 от ГПК до окончателно изплащане на задължението. Никоя от претендираните суми не

била в размер на 2400 лева.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Видно от приложеното ч.гр.д. № ../2022 г. по описа на РС Мадан в полза на ищеца срещу ответника е издадена заповед №../21.01.2022 г за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК за следните суми: 2105 лева – главница и 480 лева – неустойка по Договор за паричен заем № *** г. с нотариална заверка на подписите рег. № ... г. на нотариус К. З., рег. № ..на НК, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 20.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, както и на правените разноски в размер на 52 лева – държавна такса и 325 лева – адвокатско възнаграждение. Срещу издадената заповед за изпълнение е постъпило възражение от длъжника, с оглед на което на ищеца – заявител в заповедното производство, е указано да предяви настоящите искове по чл. 422 ГПК, което същия е направил в срок. С оглед изложеното предявените искове са процесуално допустими.

Като доказателство по делото е приет Договор за потребителски паричен заем № *** г., с нотариална заверка на подписите рег. №*** г. на Нотариус К. З., рег. № **на НК, с район на действие РС К., съгласно който П. Е.ООД, в качеството му на заемодател се задължило да предостави сумата от 2400 лева, в полза на Х. С. Д. – заемодател. Договорът е сключен при следните параметри: срок на заема в месеци: 12 месеца, договорена лихва за периода на кредита: 40,8%, фиксиран годишен лихвен процент по заема: 40,8%, общ размер на всички плащания: 3379 лева, ГПР 49,36%. Съгласно чл. 3, ал. 1 б. „й“ от договора – сумата се усвоява в брой на ръка преди подписване на договора, като договора служи за разписка, удостоверяваща, че заемателят е получил изцяло и в брой от заемодателя, преди подписване на договора заемната сума в размер на 2400 лева. Съгласно чл. 8 от договора в случай, че заемателят забави заплащането на която и да е от дължимите погасителни вноски, описани в погасителния план или не изплати в срок задължението си за връщане на заеманата сума с повече от 15 календарни дни, заемателят се задължава да заплати на заемодателя неустойка в размер на 480 лева. Като доказателство по делото е прието заверено копие от разписка от ....г., съгласно която Х. С. Д. е получила сумата от 2400 лева в брой от „П. Е.“ ООД, представляваща заемната сума по Договор за паричен заем № ***г.

Като доказателства по делото са приети 2 бр. платежни нареждания на л. 14 и л. 15 от делото, видно от които по процесния договор от страна на кредитополучателя е заплатена сумата от 10 лева на 09.11.2020 г. и 285 лева на 12.11.2020 г.

Като доказателство по делото са приети 15 бр. вносни бележки и 2 бр. извлечения за извършени парични преводи от Е. Л. Д. и Х. С. Д. в полза на П. Е.ООД /на л. 44- л. 62 от делото/, които са извършени в периода от 25.09.2018г. – 11.05.2020 г., т.е. преди датата на сключване на процесния договор - 07.08.2020 г. и които са били представени по гр.д. № ../2021 по описа на Районен съд Мадан /л. 27- л. 45/. Видно от приложеното гр.д. № ../2021 г. по описа на Районен съд Мадан с влязло в сила решение № ../17.12.2021 г. е отхвърлен предявеният от П. Е. ООД против Е. Л. Д. и Х. С. Д. за признаване за установено по отношение на ответниците, че дължат при условията на солидарност сумата от 6 905 лв., от която сума - главница в размер на 4 585 лв., договорна възнаградителна лихва в размер на 1 320 лв. за периода - 10.09.2018г. - 10.08.2020г. и неустойка в размер на 1 000 лв. произтичащи от Договор за паричен заем № ***г., като П. Е. ООД е осъдено да заплати на Е. Л. Д. и Х. С. Д. сумата от 1715 лева, представляваща остатък от чистата стойност на Договор за паричен заем № ***г. ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на насрещната искова молба – 21.05.2021 г. до окончателно погасяване на сумата.

В о.с.з. от 01.11.2022 г. в качеството на свидетел е разпитан Е. Д. – съпруг на ответницата, който заяви, че със съпругата му имали общ кредит към „П. Е.“. Към ... г. остатъка от общия кредит бил 2400 лева. На 01.08. провел разговор с г-жа С. В., с която подписали общия договор за кредит в гр. К.. Разговаряли, защото имали просрочени две вноски. Тя му предложила варианта да рефинансират общия кредит, като съпругата му изтеглила на нейно име кредит и с тези пари служебно да бъдат преведени суми по общия кредит и той да бъде закрит. Свидетелят попитал за остатъка по кредита, а тя му отговорила, че остатъкът бил 2400 лева за пълно погасяване на кредита, след което му предложила варианта съпругата му да се срещне с нея в К., да подпише договор за сумата от 2400 лева и тази сума да бъде служебно преведена за погасяване на кредита, без съпругата му да получава никакви пари. Два месеца след като съпругата му подписала договора и след като

тя вече направила втората вноска по нейния кредит, същата госпожа му се обадила да търсят пари по стария им договор за вноски. Свидетелят смятал, че договорът вече е закрит. След като съпругата му направила втора вноска по нейния договор, същата госпожа му заявила, че дължат по техния общ договор вноска. Тогава свидетелят се обадил и я попитал да му каже какво се случва, къде да парите, след като не са преведени по стария договор. Тя му отговорила „не знам, няма ги“. Свидетелят заяви, че след плащане на втората вноска и след обаждане от служител на „П. К.“, същата служителка му се обадила, че дължат и по стария кредит, тогава взели решение докато не се уточни този въпрос да не се плащат вноски по втория кредит. Затова неговата съпруга спряла да плаща вноски по втория кредит.

Като доказателства по делото е приета покана от Х. С. Д. от 24.02.2021 г. до Управителя на П. Е. ООД да ѝ бъде възстановена сумата от 2400 лева, като с нея да бъде погасен остатък от заема на съпруга ѝ. Приети 2 бр. пощенски пликове на л. 23 и л. 35 от делото, видно от които изпратените от Х. С. Д. пощенски пратки до П. Е. ООД са се върнали като непотърсени, с дата на връщане на пощенските пратки 18.03.2021г. и 14.04.2021г.

Съдът намира за установено от правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени първоначални иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. 240, ал. 1 ЗЗД и чл. 92 ЗЗД. В тежест на ищеца по първоначалния иск е да установи, че между него и ответницата е възникнало валидно облигационно правоотношение по договор за заем, че е предоставил в качеството му на заемотател, а заемотателят е усвоил сумата по договора, че в договора е уговорена неустойка при неизпълнение на задълженията на ответника, както и че са налице предпоставките за начисляване на неустойка в претендирания размер.

От събраните по делото доказателства се установи, че между страните е сключен Договор за паричен заем № *** г., като предвид реалния характер на договора за заем, предоставената сума представлява съществен елемент на договора и установяването на предаването ѝ със задължението за връщане от заемателя, е доказване на договора.

С оглед реалния характер на договора за заем, предоставянето на заемната сума, представлява съществен елемент на договора, поради което установяването на предаването на сумата с поемане на задължение за нейното връщане е въпрос на доказване. За доказването на договора и на факта на предоставяне на паричната сума важат общите правила на чл. 153 и сл. от ГПК. При наличие на частни документи, подписани от страните, които са ги съставили (договор за заем съдържащ изявление за реално получаване на предоставената сума и разписка от 07.08.2020г) същите съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от посочените в тях лица и удостоверените в факти са се осъществили така, както са посочени. В случая договора за заем и разписката от ...г. удостоверяват неизгодния за ответницата факт, че е получила заемната сума по договора. Опровергаването на посоченото изявление на ответницата в договора за заем и разписката от ... г. попада в забраните за събиране на гласни доказателства по чл.164 ал.1 т.6 ГПК и чл.165 ал.2 ГПК. Свидетелски показания в посочените хипотези биха били допустими - при твърдения за симулация и искане за разкр.ето ѝ - ако е представен документ, представляващ "начало на писмено доказателствено средство" съгласно чл.165 ал.2 ГПК. В процесния случай ответникът на практика твърди симулативни уговорки между представителя на дружеството-ищец, който е подписал договора за заем – С. Г.а В. от една страна и св. Е. Д. и неговата съпруга-ответница в настоящото производство от друга, но не представя обратен документ или начало на писмено доказателство, с които да установи или да създаде индиция, че удостовереното от кредитора предаване на заемната сума плащане всъщност не се е осъществило. Изпращането на покана от Х. С. Д. от до Управителя на П. Е. ООД да ѝ бъде възстановена сумата от 2400 лева по процесния договор, с която сума да бъде погасен остатък от заема на съпруга ѝ е едностранно действие на ответницата и не представлява факт с доказателствена стойност, с оглед на което е ирелевантно по делото дали поканата е била получена от представител на ответното дружество. Начало на писмено доказателство по смисъла на чл. 165, ал. 2 ГПК е този документ, в който привидността не е призната, но са обективирани други изявления, изходящи от насрещната страна, непозоваваща се на привидността, в случая на дружеството-ищец, или пък удостоверяващи нейни изявления пред държавен орган, които създават индиция, че е възможно сделката да е симулативна, т.е. че е възможно страните по нея да не са желали настъпването на последиците ѝ и да са направили волеизявленията привидно. Непредставянето на счетоводен регистър на дружеството-ищец, първичен счетоводен документ – разходен касов ордер за сумата от 2400

лева и годишен финансов отчет от дружеството-ищец за 2020 г., в който да е отразена стопанската операция по предоставянето в случая е ирелевантно, доколкото при липса на искане в този смисъл ищецът не е бил задължен по реда на чл. 190, ал. 1 от ГПК да представи описаните документи, с оглед на което не са приложими последиците по чл. 190, ал. 2 от ГПК. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника против доказателствената стойност на представената по делото разписка ...г. с оглед обстоятелството, че не е посочено физическото лице- представител на дружеството- ищец, което е предало заемната сума. Законодателно не е уредено съдържанието на разписката по чл. 77, ал. 1 ЗЗД, но за да се ползва същата с доказателствена сила за предаването на заемната сума, то в същата следва да са посочени фактите, релевантни за точното, с погасителен ефект изпълнение на задължението, а именно: основание и размер на задължението, кредитор, длъжник, време и място на плащане. Непълнотата в съдържанието не променя характера на документа като разписка и същият би се ползвал с доказателствена сила, ако удостоверява факти, въз основа на които би могло да се индивидуализира задължението и размера на платената сума, какъвто е настоящия случай.

С оглед изложеното съдът намира за доказано възникването на облигационно правоотношение между страните по договор за заем, по което ищецът е изпълнил задължението си за предоставяне на процесната сума, а за ответницата е възникнало задължението за връщането ѝ съобразно погасителния план в договора, като показанията на св. Д. не са годно доказателствено средство за опровергаване на този извод предвид забраната на чл. 164, ал. 1, т. 6 от ГПК.

Съдът следи служебно за действителността на договора и на ненаведени от страните основания, при нарушаване на императивни правни норми, които водят до накърняване на установения в страната правов ред, при положение, че за установяване на нищожността не се изисква събиране на доказателства - /Решение № 204 от 05.10.2018 г. по гр. д. № 3342/2017 г. на ВКС, IV г. о.; Решение № 198/ 10.08.2015 г. по гр. д. № 5252/ 2014 г., ВКС, IV г. о./ Сключеният между ищеца от една страна и ответника от друга договор за паричен заем по свята правна същност е договор за потребителски кредит по смисъла на разпоредбата на чл. 9 от Закона за потребителския кредит, поради което попада в обхвата на ЗПК. Императивно правило, за чието спазване съдът следи служебно е уредено в нормата на чл. 33 ал. 1 и ал. 2 ЗПК. Съгласно нея при забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата, като обезщетението за забава не може да надвишава законната лихва. Клаузата по чл. 8 от договора, предвиждаща заплащането на неустойка в размер на 480 лева от заемателя, при забавяне на плащане, на която и да е от дължимите погасителни вноски, описани в погасителния план или при неплащане в срок задължението си за връщане на заемната сума с повече от 15 /петнадесет/ календарни дни е уговорена в нарушение на чл. 33, ал. 1 от ЗПК, доколкото неустойката е свързана със забавата на длъжника и е изначално определена като фиксирана сума. В този случай приложение намира разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗПК, съгласно всяка клауза в договор за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне на изискванията на закона, е нищожна. Предвид нищожността на клаузата на чл. 8 от процесния договор за паричен заем на осн. чл. 21, ал. 1 вр. чл. 33, ал. 1 от ЗПК, предявеният иск за установяване дължимост на вземане за неустойка за забава в размер на 480 лева е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По отношение на предявения иск за установяване на вземане на главница в размер на 2105 лева, съдът намира същия за доказан по основание и размер. От представения договор за потребителски кредит е видно, че вземането е изискуемо, тъй като крайният падеж на договора е настъпил на 07.08.2021 г. От представените по делото доказателства- 2 бр. платежни нареждания е видно, че заплатената сума по договора възлиза на 295 лева. По делото не са налице твърдения и доказателства за извършени плащания по договора в по-голям размер. Ето защо предявеният иск за установяване на вземане на главница по процесния договор следва да бъде уважен.

Съгласно разпределената доказателствена тежест по предявения насрещен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД в тежест на ищеца по насрещния иск е да докаже, че е предал на първоначалния ответник исковата сума от 295 лева, от която сумата от 10 лева на 09.11.2020г. и сумата от 285 лева на 12.11.2020 г., а в тежест на ответника по насрещния иск е да установи, че е налице валидно правно основание за получаване на сумата от 295 лева. По изложените по-горе съображения е доказано по делото наличието на правно основание за получаване на сумата от 295 лева от насрещния ответник, а именно: Договор за паричен заем № *** г, с оглед на което насрещният иск следва да бъде отхвърлен

като неоснователен.

По отговорността за разноски:

По първоначалния иск: на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца се дължат разноски по съразмерност с уважената част от иска. Ищецът е реализирал разноски в размер на държавна такса в размер на 52,10 лева, адвокатско възнаграждение в размер на 440 лева /Договор за правна защита и съдействие № 003/29.06.2022 г., представен като приложение към исковата молба/, както и разноски по ч.гр.д. № ../2022 г. по описа на РС Мадан в размер на 52 лева за заплатена държавна такса и 325 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. По съразмерност с уважената част от иска в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 400,72 лева по настоящото исково производство и 306,99 лева по ч.гр.д. № ../2022 по описа на Районен съд Мадан.

На осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК разноски се дължат и на ответника по съразмерност с отхвърлената част от иска. Ответникът е реализирал разноски в размер на 431 лева – заплатено адвокатско възнаграждение по първоначалния иск. Въведеното в хода на устните състезания възражение на ищеца за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от страна на ответника по първоначалния иск е неоснователно, доколкото същото е в размер близък до определения с Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум, с оглед материалния интерес по делото - чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба №1/2004, като с оглед фактическата и правна сложност на делото не са налице основанията по чл. 78, ал. 5 от ГПК за намаляването му. Предвид отхвърлената част от иска в полза на ответника по първоначалния иск следва да бъде присъдена сумата от 80,02 лева.

С оглед изхода на спора по насрещния иск първоначалния ищец има право на разноски на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК. В представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК на л. 63 от делото първоначалният ищец е претендирал адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие № 004/30.09.2022г. в размер от 350 лева. По делото обаче цитираният договор не е представен, с оглед на което липсват доказателства за реално реализирани разноски в размер от 350 лева за адвокатско възнаграждение, както и за други разноски по насрещния иск, поради които такива не следва да се присъждат.

С оглед изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че Х. С. Д., ЕГН *****, с адрес гр. М., ул. "П." №.... дължи на „П. Е.“, ООД, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул. Д. № .., с ЕИК ***, представлявано от управителя К. Х. И. сумата от **2105 лева** – главница по Договор за паричен заем № *** г., с нотариална заверка на подписите рег. № *** г. на К. З., нотариус с район на действие РС К., с рег. № ..на НК, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК – **20.01.2022г.** до окончателно изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед за изпълнение № ../21.01.2022 г. по ч.гр.д. № ../2022 описа на Районен съд Мадан, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за признаване на установено в отношенията на страните, че Х. С. Д. дължи на „П. Е.“, ООД сумата от 480 лева, представляваща неустойка по Договор за паричен заем № *** г., с нотариална заверка на подписите рег. № *** г. на К. З., нотариус с район на действие РС К., с рег. № ..на НК.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Х. С. Д., ЕГН *****, с адрес гр. М., ул. "П." №1... против П. Е., ООД, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул."Д." № .., с ЕИК ***, представлявано от управителя К. Х. И. насрещен иск за осъждането на П. Е., ООД да заплати на Х. С. Д. сумата от 295 лева, представляващи недължимо платена сума по Договор за паричен заем № *** г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на насрещния иск 01.08.2022 г. до окончателното и изплащане.

ОСЪЖДА Х. С. Д., ЕГН *****, с адрес гр. М., ул. "П." №... да заплати на П. Е., ООД, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул."Д." № .., с ЕИК ***, представлявано от управителя К. Х. И. сумата от **400,72 лева** разноски по първоначалния иск по гр.д. № 218/2022 г. по описа на РС Мадан и сумата от **306,99 лева** разноски по ч.гр.д. № ../2022 по описа на Районен съд Мадан, по съразмерност с уважената част от иска.

ОСЪЖДА П. Е., ООД, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул."Д." № .., с ЕИК

, представлявано от управителя К. Х. И. да заплати на Х. С. Д., ЕГН **, с адрес гр.М., ул."П." №... сумата от **80,02 лева** разноси по първоначалния иск по гр.д. № 218/2022 г. по описа на РС Мадан по съразмерност с отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Смолян в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Мадан: _____